

ಹಾಸ್ಯಾತ್ಮವ

ಮಾಡ್ದೇಕಾಿತು. ಕೆಂಪೇಗೋಡರು ಏನಾದ್ದು ಇದ್ದಿರ್ದೆ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರೆ ಕೂಪ ಸಭೆ ನಡೆಸಲು ಬಿಡ್ಡಾ ಇದ್ದು ಸಾ! ಅಧಿಕಾರ ವಿಸ್ತುರಾವೆಗೆ ಹೀಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್.. ಇತಹ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮಹಾಸಮಾವೇಶ ಸೇರಿಸಿ ಮೆಚಾರಿಟ ಪಡೆದು ಕೇಗುಳ್ಳಬೇಕು.. ಇವುದ್ದು ವಿನಿಫ್ಫರೂ ಮೈನಾರಿಟಿ ಸಾ..!

ಮೈನಾರಿಟಿ ಎಂದಾಕ್ಕಾನ ನನ್ನ ಎದೆ ರುಲ್ಲಿ ದಿತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮೈನಾರಿಟಿ ವಿವರುದಲ್ಲಿ ಮೂಗು ತೂರಿಸೋದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕವ್ಯದ ಕೆಲಸವೇ.. ಪರ ಇದ್ದರೂ ಕವ್ಯ, ಏನೋಧ ಇದ್ದರೂ ಕವ್ಯ. ಜನ ಮೈಮೇಲೇ ಒಂದು ಬಿಡ್ಡಾರೆ. ಆದ್ದು ಧ್ವಯ ವಹಿಸಿ ಕೇಳಿದೆ: ಯಾವ ಮೈನಾರಿಟಿಯವ್ಯಾ..?

‘ಲಿಂಗೇಸ್ಕ್ರೋ ಮೈನಾರಿಟಿ ಸಾ...’ ಅಂದ ಯಂಕ್ಕೇ.

ಅರೆ..! ಇದ್ದುವುದಪ್ಪ ಹೊಸ ಗ್ರಾಹಿ! ಲಿಂಗೇಸ್ಕ್ರೋ ಮೈನಾರಿಟಿ ಗೊತ್ತು, ರಲೀಜಿಯಸ್ ಮೈನಾರಿಟಿ ಗೊತ್ತು. ಇದು ಲಿಂಗೇಸ್ಕ್ರೋ ಮೈನಾರಿಟಿ ಅಂದರೆ..?

ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಿದ ಯಂಕ್ಕೇ ಉಮೇದಿನದ ಉತ್ತರಿಸತ್ತಾಡಿದ.

‘ಸಾ... ಲಿಂಗಾಯಿತರದ್ದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮೈನಾರಿಟಿ ರಲೀಜಿಯಸ್ ಮೈನಾರಿಟಿ ಗೊತ್ತು. ಇದು ಲಿಂಗೇಸ್ಕ್ರೋ ಮೈನಾರಿಟಿ ಅಂದರೆ..? ಅಂದನ್ನೇ ಕೇಳಿದ ಯಂಕ್ಕೇ ಉಮೇದಿನದ ಉತ್ತರಿಸತ್ತಾಡಿದ.

‘ಸಾ... ಲಿಂಗಾಯಿತರದ್ದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮೈನಾರಿಟಿ ರಲೀಜಿನನ್ನು ಎಂದು ರಾಜ್ಯ ಸಕಾರ ಫೌಜಿನಿಂದಿರುವ ಮೈನಾರಿಟಿ ಗೊತ್ತು. ಅದನ್ನು ವಿರೋಧವರು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿರು ಏರ್ಪತ್ತೆವರೇ ಮೈನಾರಿಟಿ ಸಾ. ಲಿಂಗಾಯಿತರು ಸಯಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಚಾರಿಟ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅನ್ವಯ ಅಲ್ಲಾ ಸಾ..?’

ಎನೆಂದು ಉತ್ತರಿಸೋದು? ಬಿಂಬಿಸ್ತೇ ಅವರೇ ಈ ಗೊಂದಲ ವೈ ಎಂದು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ, ಮೌನವಾಗಿರುವೇ. ಶಾಮ್ಮಾರಪ್ಪ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಕಡೆ, ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಈ ಕಡೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡ್ಡಿದರೆ. ಸಕಾರ ನಿಜಕ್ಕೂ ಏನು ತೀವ್ರಾನ ತೆಗೊಂದಿದೆ ಅನ್ನೊಂದು ಸಕಾರರಕ್ಕೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲಾದೆ, ಚಕ್ಕಿ ವಿವರು ಅಂತರವಾಗುತ್ತಿದೆ.

‘ರಲೀಜಿನ್ ವಿವರು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷಕ್ಕಿರೋಣ ಯಂಕ್ಕೇ. ಜುನಾವಕೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಚಕ್ಕಿಸೋಣ. ಅಮ್ಮೊತ್ತಿಗೆ ಈ ವಿವರುದ ಬಗ್ಗೆ ಚಕ್ಕಿಸಲು ರಾಜಕಾರಣಿಗೇಗೂ ಅಸತ್ತಿ ಹೂರಿಕೋಗಿರಿತ್ತೆ. ನಾಬಿಂಬೇ ಆರಾಮವಾಗಿ ಚಕ್ಕಿಸಲಿಕ್ಕಾದು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತಿಗಳ ವಿವರು ಮಾತನಾಡೋಣ..’ ಅಂದೆ. ಯಂಕ್ಕೇತ ಒಬ್ಬಕೊಡ.

‘ಸರಿ ಸಾರ್. ಅಂದ ಹಾಗೆ ನೀವು ಹಸಿ ಕೂಪ..ನಾ? ಒಣ ಕೂಪ..ನಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಇದ್ದುವುದಪ್ಪ ಇನ್ನೊಂದು ವಿರೋಧಣಾ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಬೋರೇಷನ್‌ನವರು ಅದೆನ್ನೋ ಹಸಿ ಕಸ. ಒಣ ಕಸ ಅಂತ ವಿಂಗಡಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರಲ್ಲ.. ಆ ತರಹ ಕೇಳಿಸಿದೆಯಲ್ಲೂ...! ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಿದ.

ಯಂಕ್ಕೇ ಉತ್ತರಾಹಿದಿಂದ ವಿವರಿಸತ್ತಾಡಿದೆ—‘ಸಾ... ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಜ್ಞಾನೀಯ ಸಾಹಿತಿಗಳೊಬ್ಬರು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಹೊಸ ಪರಿಭಾವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು. ಎಂದು ಕರೆ ನೀಡಿದರು. ಆ ಒಳಕ ನಾನೇ ಈ ಹೊಸ ತಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒಂದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಥವಾ ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸೋರು ಹಸಿ ಕೂಪ. ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆನೂ ಸಿದೆ ಸದಾ ಒಣಗಿರೋರು ಒಣ ಕೂಪ..!’ ಎಂದ.

‘ಹಂಗ್ಲು ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಅವಮಾನ ಮಾಡಬಾರದು ಯಂಕ್ಕೇ. ನಿಜವಾದ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆಗಾಗಿ ಬರೆಯೋದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದು ಗಂಭೀರಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ.

‘ಮತ್ತೆ ನೀವು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಒಂದಾಗಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಬಹುದಾ ಸಾ..?’ ಯಂಕ್ಕೆ ರಾಂಗ್ ಆದ.

‘ಯಾವಪ್ಪ.. ಏನಾಯ್ಯು?’

‘ಮೊನ್ನೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಕಾಶಕರು — ಈ ಲೇಖಿಕರ ಪ್ರಸ್ತರ ವಿರೀದಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಕಪಾಟು ಉಚಿತ ಅಂತ ಅನ್ನೊನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರಲ್ಲ.. ನಾವೇನು ಕಪಾಟು ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತರ ವಿರೀದಿಸೋರು ಅನ್ನೊಂದಿದ್ದೀರಾ? ಹಷ್ಟಿಟ ವಿನ್ನಡ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಸಾ..’

ಏನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೊಚಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಕಾಶಕರ ತೊಂದರೆ ಎನೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಅಕನ್ವಾತ್

ಅವರದ್ದು ಕಪಾಟು ಅಂಗಡಿಯೂ ಇದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಕಪಾಟಿಗಳು ವಾರಾಟ ಆಗದೆ ಉಳಿದೆಯೋ ಏನೋ..! ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳ ಜರ್ಗೆ ಅದೂ ಬಾಲಿಯಾಗಲಿ ಎಂದೇನಾದರೂ ಅವರು ಬಡಿಯಾ ಮಾಡಿರಬಹುದೆ..?

ಯಂಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಅದು ಹೋಗಲಿ ಬಡಿ ಸಾ.. ಈ ಕನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯವರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ? ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೊಡೋವಾಗ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಶಭಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಬೇಡವೆ?’ ಎಂದು ಹೊಸ ತಾಡಿದೆ.

‘ಅಕಾಡೆಮಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ? ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬಳ್ಳಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳೇ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ..’ ಎಂದು ಕುತ್ತಿಹಳದಿದೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

‘ಅದೇ ಸಾ..! ಅಕಾಡೆಮಿ ವಡಿಯಿಂದ ಮೊನ್ನೆ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ...?’

‘ಹೊದು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೀ ಅಂತ ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲ.. ಬಹಳ ಬಳ್ಳಿಯ ಕೆಲಸ..’

‘ಆ ಹತ್ತು ಮಂದ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಹೆಚ್ಚಿಮುಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದರು. ಗಂಡಸರಿಗೇನೋ ಸಾಹಿತ್ಯಶ್ರೀ ಅನ್ನೊಂದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೀ ಅಂತ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲ..? ಅಥವಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೀ ಮತ್ತಿ ಅಂದರೂ ಸರಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಹಿಳೆಯರು ಹೇಗೆ ಶ್ರೀ ಆಗುರೆ? ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿ ಇದು ಸರಿನಾ...?’ ಯಂಕ್ಕೇ ಲ್ಯಾಂಡ್ರೆಗ್ ಗೈಡವನಂತೆ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದೆ.

ಎಂಬೋ ಸಲ ನಮ್ಮ ಯಂಕ್ಕೇ ಲ್ಯಾಂಡ್ರೆಗ್ ಹೇಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿಯೇ ಅಸಾಹಿತ್ಯಕ ಪ್ರಶ್ನಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ತಯಿಬ್ಬಿಸಿತ್ತಾನು. ಅದರೂ ಅವನಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸಿದ ಪ್ರವೇಶ ಬಳಿಯಿಂದ ಬಳಿಸಿತ್ತಿದ್ದಿಕ್ಕೆ.

‘ಸುಮ್ಮೆ ಪ್ರತೀಯೊಂದಕ್ಕೂ ತಾಗದೆ ತೀರ್ಬೇಡಪ್ಪ.. ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಗೊರವ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅಸ್ತಿ ಇದ್ದಂಗ..’ ಎಂದೆ.

‘ಹೊದು ಸಾ.. ಮೊದಲು ಮಾಸ್ಯಿ ಒಬ್ಬೇ ಇದ್ದರು. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಆಸಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗಿ ಇದ್ದರು ನಾನು ಒಬ್ಬತ್ತೇನೆ. ವ್ಯಾಧಿಪ್ಪದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಂದಿನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಅಸರೆಯೂ ಆದಿತ್ಯ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಸಂಜ್ಯೋಯ ದೊಡ್ಡದಿದೆ. ನಾಡ ಸುಭಿಷ್ಮಾಗಳಿಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಗಳು ಸಿಗಬೇಕು. ನನ್ನ ಕೇಳಿದರೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿ ಶಿಗದೇ ಇದ್ದ ಯಾವ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ ಬದುಕಿರಬಾರದು..!’ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವೇಶದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಯಂಕ್ಕೇತ.

ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನದೊಂದು ಕೊನೆಯ ಕವತೆಯನ್ನು ಒಂದಿದೆ:

ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಇರು ಎಂತಾದರು ಇರು
ಎಂದೆಂದಿಗು ನೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪದೆಯುತ್ತಿರು
ನಿನೇನುವ ಮಲೆ ಅದೇ ವಿಧಾನಸೌಧ
ನೀ ಕುದಿಯುವ ನೀರೋ ಅದೇ ಬಿಂದ್ಲೋ
ಕನ್ನಡವೇ ಸತ್ಯ.. ಕನ್ನಡವೇ ಭಕ್ತಿ
ಕನ್ನಾಪ ಒಂದಿದ್ದರೆ ನೀನೆಮುಗೆ ಕಲ್ಪತರು..!

